

Wat als het lukt?

Durf te dromen. Want een droom zonder plan blijft een wens. Dat besef komt steeds sterker binnen sinds ik ontdekte hoe onderwijshuisvesting in Nederland al decennia vastloopt. Dat wist ik zelf pas kort; anderen vermoedelijk al veel langer. En wie het ziet, heeft een morele plicht om het hardop te zeggen en mee te bouwen aan een betere wereld.

Hoe we in een zesjescultuur zijn beland

Sinds 1997 leunen we op de mantra's "sober en doelmatig" en "Bouwbesluit is voldoende". Die houding heeft bijna dertig jaar lang de kwaliteit van scholen uitgehold. Normkosten werden leidend, en wat ooit bedoeld was als minimale ondergrens, werd praktisch ook de bovengrens. Met de decentralisatie kwam bovendien een efficiencykorting van 10%, en de split-incentive dreef een wig in het systeem. We vergaten waarvoor we bouwden.

Waarom het anders kan

Toch is er genoeg hoop. Er zijn plekken waar het al lukt. Stichting Mevrouw Meijer, met projecten als De Zevensprong in Best, laat zien hoe het beter kan. Jimmy van der Aa met A Kwadraat bouwt aan betekenisvolle leeromgevingen. Yaïke Dunselman en 9graden architectuur tonen dat kwaliteit mogelijk is binnen bestaande middelen. Zelfs de diesel van het POHV begint langzaam te draaien, en tijdens de Maatschappelijk Vastgoeddag straalde optimisme door het programma.

Een samenleving die weer vooruit durft te kijken

Ook politiek lijkt er iets te schuiven. D66 en CDA zoeken elkaar op. Ilana Rooderkerk sprak over het Deltaplan Scholen. Misschien komt er een regeerakkoord waarin onderwijshuisvesting eindelijk ambitie krijgt. We kunnen een acht, een negen - zelfs een tien - bouwen.

Uw-Topia laat zien dat het kan!!

De lat ligt te laag - en dat kost ons de toekomst

De huidige normen zijn simpelweg niet genoeg. Ondertussen stijgt de temperatuur op aarde verder. De voorspellingen voor 2050 zijn ernstig. Maar het is niet te laat. We kunnen vandaag beginnen met keuzes die de CO₂-uitstoot in bouw en exploitatie verlagen. Keuzes die zich terugbetalen - in geld en in toekomst.

Waar het werkelijk om draait

Te vaak verzanden we in discussies over groepen, belangen en verschillen. Maar uiteindelijk draait het om liefde, vertrouwen en verantwoordelijkheid. Om onze kinderen, om onze kleinkinderen, om de aarde die we doorgeven. Om onderwijs als de plek waar die toekomst wordt gevormd.

De visie van Uw-Topia

Uw-Topia wil plekken creëren waar kinderen worden gezien en gedragen; waar docenten, ouders en de gemeenschap samen een omgeving bouwen die steun geeft en groei mogelijk maakt. Een gebouw is daarbij geen doel, maar een omhulsel - de plek waar het wonder van menswording mag plaatsvinden. Zullen we dat omhulsel dan ook zo maken, dat het uitnodigt om precies dat te doen waar het voor bedoeld is?